

Sebastià Roig, Diari de Girona, 21 d'octubre del 2015

PLENITUD DE NO-RES

Ja sabíem que a Damià Bardera li interessava l'home del sac. Però no ens imaginàvem que l'atracció era tan forta, com per dedicar-li un assaig filosòfic: «L'home del sac: arquetip modern del no-res». El volum, que s'obre amb un pròleg de Cristina Masanés, analitza aquesta figura terrorífica, present al folklore de moltes cultures, i inclou uns quants textos de crítica literària. Potser, a partir d'ara, canviï la consideració cap a l'home del sac, perquè tinc la impressió que se l'ha ignorat força sovint. I que consti que, ja fa molts anys, Andreu Martín el va incloure dins una sèrie d'un avi i un nét que caçaven monstres. I el convertia en una figura equivalent a les de Dràcula, l'home-llop o la Cosa del Pantà. És Que gran, l'Andreu!

Per a Damià Bardera, aquesta figura, tèrbola i sense rostre, no és res més que un arquetip modern de la vivència del no-res. El considera un agent pertorbador que té la capacitat d'enfrontar-nos a la nostra finitud existencial. I en el seu sac filosòfic, és clar, hi acabaran dringant els nostres ossos o les nostres cendres. Un sac que connecta el no-res amb la pèrdua d'identitat, la bogeria i el desassossec vital.

Bardera diu que cada cop que entra en una biblioteca, es demana: «per a què tants llibres?» I s'autorespon: «per a (gairebé) res». Aquesta atzagaiada, he!, em sembla poc creïble. Sobretot, quan ens la llença un autor que, any rere any, es dedica a omplir l'univers amb reculls de contes, poemaris o assajos. De llibres amb què ens vol provocar i clavar-nos una bona sotragada. Com torna a fer amb aquest regal inesperat de tardor.